

N O T A

Betreft : - Bijeenkomst van de Regeringsleiders, in het kader van de Raad, op 10 en 11 maart 1975 te Dublin
- Overzicht van de besluiten en conclusies

I. Correctiemechanisme op het begrotingsvlak

De Regeringsleiders, in het kader van de Raad bijeen, betuigen hun instemming met het correctiemechanisme zoals omschreven in de mededeling van de Commissie "onaanvaardbare situatie en correctiemechanisme" (R/340/75 (FIN 84), behoudens de volgende wijzigingen :

1. De criteria betreffende het betalingsbalanstekort alsmede het 2/3-maximum komen te vervallen.

2. De volgende bepalingen worden opgenomen in het overeengekomen mechanisme :

a) Het bedrag van het correctiemechanisme beloopt maximaal 250 miljoen rekeneenheden. Zodra het bedrag van de begroting van de Gemeenschap echter 8 miljard rekeneenheden overschrijdt, wordt dit maximum vastgesteld op een bedrag dat overeenkomt met 3 % van de totale begrotingsuitgaven.

b) Wanneer, uitgaande van een voortschrijdend gemiddelde dat betrekking heeft op een periode van drie jaar, blijkt dat de lopende rekening van de betalingsbalans van het betrokken land een overschot vertoont, is de correctie nog slechts van toepassing op het eventuele verschil tussen het bedrag van de stortingen van dat land uit hoofde van de BTW en het bedrag dat zou voortvloeien uit het aandeel van dat land in het communautaire BNP.

II. NIEUW-ZEELAND

- Verklaring betreffende Protocol No. 18 van het Toetredingsverdrag

De Regeringsleiders, op 10 maart in het kader van de Raad bijeen te Dublin, leggen de nadruk op het belang dat zij hechten aan Protocol No. 18 van de Toetredingsakte ter zake van de betrekkingen van de Gemeenschap met Nieuw-Zeeland, welk land vanouds zuivelprodukten levert aan een belangrijk deel van de uitgebreide Gemeenschap.

Zij verzoeken de Commissie, een verslag voor te leggen ten einde het in artikel 5 van het Protocol bedoelde onderzoek voor te bereiden en zo spoedig mogelijk een voorstel in te dienen voor de handhaving na 31 december 1977 van de bijzondere invoerregeling zoals bedoeld in voornoemd artikel. Zij constateren dat de Instellingen van de Gemeenschap reeds een aantal prijsaanpassingen in het kader van het Protocol hebben uitgevoerd. In dezelfde geest is de Gemeenschap, die belang blijft hechten aan een billijke toepassing van het Protocol, bereid de prijzen op gezette tijden opnieuw te bezien en zo nodig aan te passen op grond van de ontwikkelingen van vraag en aanbod in de belangrijkste producerende en verbruikende landen van de wereld, alsmede van het peil en de ontwikkeling van de prijzen in de Gemeenschap - met inbegrip van de interventieprijzen - en in Nieuw-Zeeland, waarbij bovendien rekening zal worden gehouden met de evolutie van de kosten in Nieuw-Zeeland en de ontwikkeling van de vrachttarieven.

Wat de jaarlijkse hoeveelheden betreft welke door de Instellingen van de Gemeenschap moeten worden vastgesteld in het kader van de bijzondere regeling na 1977, deze dienen zodanig te zijn dat Nieuw-Zeeland geen afzetgebieden verliest die voor dit land van wezenlijk belang zijn. Aldus zouden deze jaarlijkse hoeveelheden voor de periode tot 1980, afhankelijk van de toekomstige marktontwikkelingen, dicht bij de leveranties kunnen blijven die in 1974

daadwerkelijk in het kader van Protocol No. 18 werden verricht en bij de momenteel door Nieuw-Zeeland voor 1975 beoogde hoeveelheden.

De Regeringsleiders constateren dat in Protocol No. 18 wordt bepaald dat de afwijkende regeling voor de invoer van kaas na 31 december 1977 niet kan worden gehandhaafd en dat met de vereiste spoed de nodige aandacht zal worden geschonken aan deze situatie en de eventueel daaruit voortvloeiende problemen, waarbij tevens met de overwegingen in de volgende alinea rekening zal worden gehouden.

De Regeringsleiders nemen er tenslotte nota van dat Nieuw-Zeeland en de Gemeenschap te zamen het grootste deel van de wereld-export aan zuivelprodukten voor hun rekening nemen. Zij spreken daarom de wens uit dat er, in dezelfde geest als waarin de Gemeenschap de toepassing van Protocol No. 18 benadert, een steeds nauwere samenwerking tot stand wordt gebracht tussen de Instellingen van de Gemeenschap en de Nieuwzeelandse autoriteiten, ten einde in hun beider belang een geordende werking van de wereldmarkten te bevorderen. Een dergelijke samenwerking is uiteraard op zichzelf waardevol, maar zal bovendien als uitgangspunt moeten dienen van waaruit in een ruimer kader de sluiting van een doeltreffende mondiale overeenkomst tot stand kan worden gebracht, zoals die in Protocol No. 18 wordt beoogd.

III. Economische toestand in de wereld en economische en sociale toestand van de Gemeenschap

De Regeringsleiders, in het kader van de Raad bijeen, hebben een gedachtenwisseling gehouden over de economische toestand in de wereld en de economische en sociale toestand van de Gemeenschap [Doc. COM(75) 80 def. 7].

Zij hebben kennis genomen van een door de heer TINDEMANS, Eerste Minister van België, voorgestelde ontwerp-resolutie (Bijlage I) en hebben de Raad van Ministers van Economische Zaken en Financiën verzocht dit ontwerp in zijn zitting van 18 maart 1975 in overweging te nemen.

IV. Grondstoffenvraagstukken in het kader van de betrekkingen met de ontwikkelingslanden

De Regeringsleiders, in het kader van de Raad bijeen, hielden een gedachtenwisseling over de grondstoffenvraagstukken in het algemeen.

Zij gaven de Raad (Buitenlandse Zaken) opdracht om bij voorrang de vraagstukken te bestuderen die zich in verband met grondstoffen voordoen in het algemene kader van de betrekkingen met de ontwikkelingslanden. Daarbij zal met name worden uitgegaan van de recente mededelingen van de Commissie (documenten R/424/75, I/59/75 en I/60/75).

V. Voorbereiding van de dialoog producenten/consumenten (voorgestelde datum 7.4.1975) en vraagstukken in verband met het energiebeleid van de Gemeenschap

De Regeringsleiders, in het kader van de Raad te Dublin bijeen, hebben de vraagstukken inzake de Internationale Energieconferentie bestudeerd. Zij zijn overeengekomen dat de intensieve voorbereiding van deze Conferentie onverwijld in het kader van de Gemeenschap moet worden voortgezet. Deze voorbereiding dient betrekking te hebben op het uitwerken van een overzicht van de verschillende problemen die tijdens deze Conferentie en de voorbereidende vergadering moeten worden behandeld, waaronder zowel de problemen vallen die specifiek betrekking hebben op de energie als de rechtstreeks daarmee verband houdende economische en financiële vraagstukken en vraagstukken betreffende de ontwikkelingslanden. Bij deze voorbereiding zal tevens worden getracht de gemeenschappelijke antwoorden te bepalen die daarop moeten worden gegeven, rekening houdend met de standpunten die door de andere deelnemers aan de Conferentie zullen worden ingenomen.

Deze voorbereiding zal plaatsvinden onder de auspiciën van de Raad (Buitenlandse Zaken) in het kader van een ad hoc-Comité op hoog niveau, bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en Commissievertegenwoordigers. Zij zal geschieden op basis van het door de Commissie op te stellen overzicht van de tijdens de Conferentie en de voorbereidende vergadering te behandelen vraagstukken, en van de voorstellen die de Commissie ter zake aan de Raad zal voorleggen, alsmede op de grondslag van de suggesties en verzoeken van de Lid-Staten.

De Raad zal op deze grondslagen de nodige besluiten nemen en met name de inhoud en de modaliteiten vaststellen van de zowel met de andere verbruikende landen als met de producerende landen te voeren dialoog.

De Raad is overeengekomen, met het oog op de voorbereiding van de Conferentie, tijdig bijeen te komen op het niveau van de Regeringsleiders.

VI. Verklaring over staal van de Eerste Minister van het Verenigd Koninkrijk

De Regeringsleiders, in het kader van de Raad bijeen, hoorden een verklaring over staal aan, afgelegd door de Eerste Minister van het Verenigd Koninkrijk (Bijlage II).

De oplossing van het in deze verklaring aan de orde gestelde vraagstuk is verschoven naar een later stadium van de werkzaamheden van de Gemeenschap.

VII. VERKLARING OVER DE CEVS

"De Regeringsleiders hebben opnieuw de wil van de Negen bevestigd om hun politiek van ontspanning en samenwerking in Europa voort te zetten en te ontwikkelen.

Zij gaven uiting aan de hoop dat deze politiek de voortdurende versterking van het begrip en het vertrouwen tussen de volkeren zal bevorderen, hetgeen de grondslag is voor een wezenlijke verbetering van het politieke klimaat in dit werelddeel. Dit doel dient met name tot uiting te komen in het ontwikkelen tussen Staten en volkeren van betrekkingen waarin het individu een belangrijke plaats inneemt.

In dit verband dienen de Conferentie over Europese veiligheid en samenwerking alsmede de tenuitvoerlegging van haar besluiten een belangrijke rol te spelen.

De Regeringsleiders hebben hun vreugde uitgesproken over de constructieve rol welke de Negen, dank zij hun in onderling overleg vastgestelde diplomatieke beleidslijnen en de gemeenschappelijke standpunten welke zij hebben aangenomen, hebben kunnen spelen bij het verloop van deze Conferentie, die nauw samenhangt met de belangen van de Europese Gemeenschap.

De Regeringsleiders hebben de ontwikkeling bestudeerd van de werkzaamheden die momenteel in Genève plaatsvinden; zij hebben geconstateerd dat er reeds aanzienlijke vorderingen zijn geboekt, maar ook dat er nog belangrijke punten op een oplossing wachten.

Zij spraken zich uit voor een zo snel mogelijke voltooiing van deze werkzaamheden. Met dat doel zijn zij voornemens hun streven naar het zoeken, in een open en constructieve geest, naar positieve oplossingen voor de nog ter tafel liggende of onopgeloste vraagstukken, voort te zetten en te intensiveren.

De Regeringsleiders wensen dat alle deelnemende Staten even vastbesloten zijn als zijzelf om alle pogingen in het werk te stellen om tot evenwichtige en bevredigende resultaten te komen ten aanzien van alle punten op de agenda. Op grond daarvan zou men kunnen overwegen de Conferentie op korte termijn op het hoogste niveau af te sluiten."

VIII. VERKLARING OVER CYPRUS

Herinnerend aan de verklaring die door de Ministers van Buitenlandse Zaken werd bekendgemaakt na hun bijeenkomst op 13 februari te Dublin, spreken de Regeringsleiders en de Ministers van Buitenlandse Zaken de hoop uit dat, in het kader van de besprekingen die momenteel in de Verenigde Naties in New York worden gehouden, de onderhandelingen over de kwestie Cyprus spoedig zullen worden hervat. De Negen zullen uiteraard de ontwikkelingen met betrekking tot de situatie op Cyprus van nabij blijven volgen.

Economische en sociale toestand van de Gemeenschap in het begin van 1975

Door de Eerste Minister van België voorgestelde ontwerp-resolutie

De Europese Raad,

- na kennis te hebben genomen van de mededeling van de Commissie van 26 februari 1975 over de economische toestand van de Gemeenschap in het begin van 1975;
- bezorgd over de gevolgen van de inflatie en de toeneming van de werkloosheid;
- vastbesloten om door een gemeenschappelijk optreden de uitwerking van een krachtige actie te bevorderen;

verzoekt de Instellingen van de Gemeenschap de volgende beleidslijnen ten uitvoer te leggen :

- 1) ervoor zorgen dat de inflatiebestrijding de voornaamste doelstelling van de economische politiek blijft;
- 2) bewerkstelligen dat de nodige heroriëntaties van de produktie-structuren worden bespoedigd :
 - a) door maatregelen op het gebied van de omscholing en de beroepsopleiding van de arbeidskrachten, met inschakeling van het Europees Sociaal Fonds, in het bijzonder ten gunste van de bedrijfstakken en gebieden die door de werkloosheids crisis zijn getroffen;
 - b) door een belastingpolitiek en een sociaal beleid die bijdragen tot verzachting van de sociale consequenties van de structuurwijzigingen en een billijke verdeling van de aan de wederaanpassing verbonden lasten waarborgen.
- 3) de sociale partners bij de uitwerking van de hierboven aangegeven maatregelen betrekken
 - a) door een economische conferentie te organiseren waaraan wordt deelgenomen door de Ministers die bevoegd zijn voor de economische zaken, financiën, arbeid en werkgelegenheid van de Lid-Staten, de Vertegenwoordigers van de Commissie en de sociale partners;

- b) door paritaire bijeenkomsten te organiseren van de Commissie en de vertegenwoordigers van de door de crisis bijzonder zwaar getroffen bedrijfstakken (bouwsector, automobiellindustrie, textiel-, chemische en glasindustrie), ten einde na te gaan welke maatregelen moeten worden getroffen om de werkgelegenheid veilig te stellen.
-

VERKLARING OVER STAAL, AFGELEGD DOOR DE MINISTER-PRESIDENT VAN HET VERENIGD KONINKRIJK OP 11 MAART 1975

Ik zou graag nog enkele woorden zeggen omtrent staal en de vraagstukken die het doet rijzen voor Groot-Brittannië als lid van de Europese Economische Gemeenschap. Bij de aanvang van de onderhandelingen zei de Minister van Buitenlandse Zaken en Gemenebestzaken dat zich in verband met staal een aantal vraagstukken voor ons voordeden. Men kan zich er niet over beklagen dat deze niet eerder ter sprake zijn gekomen omdat, in onderling overleg, maandenlang niet werd gestreefd naar vooruitgang bij de onderhandelingen tot na de tweede Britse algemene verkiezingen in oktober. Wij moesten ook ervaring opdoen met de praktische vraagstukken die zich in verband met staal voordoen ten gevolge van het lidmaatschap van de Gemeenschap. Ik noemde evenwel staal in mijn toespraak in december en ik maakte er ook melding van te Parijs.

Wij hebben een staalindustrie waarvan het grootste deel al vele jaren overheidsbezit is. Dit feit veroorzaakt noch voor ons noch voor andere Lid-Staten van de Gemeenschap problemen. Ik ben ervan overtuigd dat U zult bevestigen dat noch het lidmaatschap van de Gemeenschap, noch het EGKS-Verdrag zelf, noch ongeacht welke voorschriften en voorzieningen die in het kader van het Verdrag tot stand zijn gekomen, in enigerlei opzicht afbreuk doen aan het recht van Groot-Brittannië of van een andere Lid-Staat om de overheidseigendom uit te breiden of zelfs om de gehele industrie in overheidshanden te laten overgaan. Dit is en was niet in het geding.

Groot-Brittannië heeft echter een gemengde economie en de staalsector zelf is ten dele staatsbezit en ten dele particulier bezit. Wij willen helpen bewerkstelligen dat ook het optreden van de particuliere sector geen inbreuk maakt op de fundamentele voorschriften en beginselen van het Verdrag, bijvoorbeeld inzake mededinging. Er zijn vraagstukken in verband met prijzen in de particuliere sector en ook met fusies in die sector. Wij menen dat deze kunnen worden opgelost.

Het voornaamste vraagstuk houdt verband met het toezicht op investeringen in de particuliere sector.

Bij de toetreding van Groot-Brittannië tot de Gemeenschap deed de toenmalige Britse Regering stappen in het Parlement om wettelijke bevoegdheden in te trekken waarbij aan de Regering een bepaald recht van toezicht werd verleend op particuliere investeringen in de staalsector. Doch ook de Commissie lijkt geen toezichthoudende bevoegdheid te hebben, en het advies dat ons is uitgebracht wekt het vermoeden dat er moeilijkheden kunnen optreden indien wijzelf maatregelen treffen om in de bestaande leemte te voorzien door nieuwe wettelijke bepalingen in te voeren.

Momenteel bestaat er in Groot-Brittannië een vraagstuk - en wel in Zuid-Wales - waar een particuliere onderneming die niet in Britse handen is en ook niet beheerd wordt vanuit een of meer Lid-Staten van de Gemeenschap, maar van buiten de Gemeenschap, een nieuwe fabriek wil oprichten. Dit gebeurt op een ogenblik dat de British Steel Board om efficiency-redenen oude fabrieken in gebieden met veel werkloosheid sluit. Aangezien alle bevoegdheden voor het toezicht houden op investeringen zijn ingetrokken, kunnen wij niet handelend optreden.

Wij zouden de bevoegdheid kunnen nemen om dit vraagstuk op te lossen zonder met het Verdrag in conflict te komen. Maar naast staalondernemingen waarvan de eigenaars hun zetel niet in de Gemeenschap hebben, zijn er nog andere problemen die moeten worden opgelost.

Wanneer de Britse Regering, als onderdeel van ons gezamenlijk streven om de inflatie te bestrijden, nieuwe investeringen in de overheidssector van de staalindustrie tot een zeker niveau beperkt, is het onaanvaardbaar dat de particuliere sector vrijelijk kan uitbreiden waar hij wil en zo veel als hij wil, en aldus de inflatoire druk op de hulpbronnen verhoogt. Ook zijn er problemen inzake ruimtelijke ordening en van regionale aard, met name voor gebieden waar arbeiders in de staalindustrie zijn ontslagen als gevolg van technologische veranderingen die hebben geleid tot het sluiten van verouderde fabrieken.

Misschien hebben andere Lid-Staten al met deze en soortgelijke problemen te maken gehad. Ik neem aan dat die problemen, eventueel na het nodige overleg, zijn opgelost op een wijze die verenigbaar is met het Verdrag, want geen enkel land heeft een verzoek tot wijziging van het Verdrag ingediend.

Ik zou het zeer op prijs stellen van Uw ervaringen te leren, want het zou mijn Regering veel moeite kunnen besparen. Let wel : wij stellen geen wijziging van het Verdrag voor. Dat zouden wij het liefst vermijden. Gezien de implicaties hiervan is dit het laatste waar wij naar streven. Wellicht zijn er administratieve of andere methoden om potentiële investeerders te weerhouden : milieubeheer, ruimtelijke ordening, toestemming voor verdere industrialisatie, of andere middelen. Natuurlijk is er altijd de mogelijkheid om het aandeel van de Staat in de industriesector uit te breiden en wij behouden ons het recht voor om daar zo nodig toe over te gaan. Indien wij een van deze methoden of nog een andere methode zouden kunnen vinden om dit vraagstuk op te lossen in overeenstemming met het Verdrag, zou dat de soort oplossing zijn waarnaar wij streven.

Het is echter van vitaal belang voor ons dat dit probleem wordt opgelost.

Tot slot wil ik nogmaals bevestigen dat wij van dit punt niet een kwestie maken die nog tijdens deze onderhandelingen of vóór het referendum moet worden geregeld. Ik hoop duidelijk te hebben gemaakt dat wij, mits men het probleem ziet en erkent, nu bereid zijn de oplossing ervan, in een geest van overleg en advies, over te laten aan de toekomstige werkzaamheden van de Gemeenschap, indien wij na het referendum lid blijven.
